

עין משפט
נר מצוה

סב א מ"י פ"ט מה'י
 נידושין ה"י כ סג
 עשין נ טושי"ע אה"ע סימן
 קמ"ה סעף ה'
סב ב ג ד ה מ"י פ"ט
 ט"ה הלכה י"ט סג ט"ה
 טושי"ע אה"ע סימן קמ"ה
 סעף ח'

תוספות רי"ד

[illegible]

זאמר בקידושין: **מתני'** הר

עה:

דַּתְנָאִי וּמַעֲשֵׂה בְּדִבְרֵי אֲחֵרִי.
לְדֹאֵן הַגֵּט חַל אִלָּא אַחֵר שֶׁ
בִּידֵה אֵבֶל הֵיכָן אַחֲרוֹג זֶה בְּמַתְנֵה
מַגְלִי וּמַעֲשֵׂה בְּדִבְרֵי אֲחֵרִי דִּקְ"ל עַל
חֻלָּה מִיַּד וְיֵאלֶּה בּו מִיַּד כְּשִׁיבָה לִידוּסִי:
מֵת הָבֵן אוּ מֵת הָאֵב הָיָה נָט.

פ' בקוטרם מה הן צמח
ב' היום שמעו שרצה למר דאס
ולן הניקה ושמה כלל דלי הוי גט
קורן משמע בעירובו בנצרה גבי בעלמא
גרבא כ' אלל לרד אשי כ' ואין גרוא
דאס מה האב כששימשו יום אחד
פשיטא דהוי גט כיון שימשו עד
שמת דמה יא לא לשמ שימא וליכא
לתימר דאשמועין א"פ שמת קודם
הוי גט דלא בעינן ששמשו כל ימי
חיה דהא ודאי לא בעינן דלי הוה
בעינן לא הוה גט דאין וזר כרמות
דנצריה בפרק בתרא (קמ"ד פ'
כל ימי חייו אין זה כרמות אלל)
גרוא לרביט יתכן לפרש דמת קודם
שניקה ושמה כלל דלא אסיון
אלל להרווחה ולא לצערה ויכא
אשמועין ואפי' לרב יוסף דלמר לעיל'
ויכא לא דלי יז לחלק דהא מסתמא
אשמועין יודע שימות אציו או גט לא
היה מקפיד בתנאו אבל התם אדרבה
אשמועין יודע דאין מטרט לא היה
משמרו כלל:

בלל אמר רשב"ג ב"ל ענבה
שאינה הימנה ה"ו גמ.
הקשה ה"ר אלחנן א"כ אחרי אחר
הוא לעיל' דנתינה בעל כרחו לא
היה נתינה ולא היו גט והא ענבה
אינה ממנה והלה כרש"ג במשנתו
יעוד מצי שגא מת האב או הבן
ממחולין ק"י דבעי למימר ו'לדפילו
כרש"ג אינה מגורשת וי"ל דהא
נודע להירושה בעלמא פשה כן רזין
שמת ולא אטעריק הוי כאלו נתקיים
התנאי אבל התם שמתו לי מתאים
וחו דבעשו שיקבלם ולבוקר שבאין
לזה לקבלם לא נתקיים התנאי והא
המשפחה לא לעיל במחולין ק"י דלמא
אפי' לרבנן הוי גט ואפי' דהא לא
הוי גט היינו משום דהתם בעלמא מחל
לה אבל הא לא מחל לה כלום:
ורמיהו שימשו יום אחד ה"י
גמ. אין להקשות לפי

הקונטרס דמפרש דמת הכן ואי מה
האב דמתני' אחר שהניקמו אחאי
גלא מוקי לכן ברייתא דהכא שמת
ללאחר ששמתו וניקמו יום אחד
דא"כ הוה ליה למיתני בזהדיא ומת
אבל אין לתוך דא"כ ממי איריא יום
א"כ אפי' שעה אחת נמי דהא לרשי
שפירש בדמורן בני אלה לרשי
ממי שנה רישא ומאי שנה סיפא ה"נ

יום אחד לאו דוקא אלא אפילו שע
דמיה לדהרווה קא מיכין ומתניתין
מיכין וכין לעברה יום אחד כגי
לא צערה אי נמי הכא לא נמכוון לע
ולא לדמי ולכן כשאבדה יכול לומר
דמיקא בתנאי. ובהרווה פורתא
אחד וקא משמע לן דוקא הניקמו וש
שלא הוצרכה אלא יום אחד

זה גיטך ע"מ שתשמשי את אבא ע"מ שתניקי את ב
שמת האב הרי זה גט ע"מ שתשמשי את אבא שחי

מי שאחזו פרק שביעי גימין

שהתנאי קותר המעשה
קיים התנאי ואז אין הגע
ל מנת שתחזירנה לא היו
כאומר מעכשיו והמתנה

דתנאי מעשה בדבר אחד אלא אמר רב
אדא בר אבהו משום דתנאי ומעשה בדבר
אחד רב אשי אמר הא מני רבי היא דאמר^ה
רב הונא אמר ^הרב כל האומר על מנת
כאומר מעכשיו דמי אחקין שמואל בנימא
דשביב מרע אם לא מתי לא יהא גט ואם
מתי יהא גט ולימא אם מתי יהא גט ואם לא
מתי לא יהא גט ^הלא מקדים איניש פורענותא
לנפשיה ולימא לא ^היהא גט אם לא מתי
כענין תנאי קודם למעשה מתקיף לה רבא
מכרי כל תנאי מוהבא גמירין מתנאי בני גר
ובוני ראובן מה התם הן קודם ללאו אף כל
לאפוקי הכא דלאו קודם להן אלא אמר רבא
^האם לא מתי לא יהא גט אם מתי יהא גט
אם לא מתי לא יהא גט אם לא מתי לא יהא
גט לא מקדים איניש פורענותא לנפשיה אם
מתי יהא גט אם לא מתי לא יהא גט כענין
הן קודם ללאו: **מתני'** הרי זה גיטך ע"מ
שתשמשני את אבא על מנת שתניקי את בני
כמהה היא מניקתו ישתי שנים ^הרבי יהודה
אומר שמנה עשר חדש מת הכן או שמת
האב הרי זה גט הרי זה גיטך ע"מ שתשמשני
את אבא שתי שנים ע"מ שתניקי את בני
שתי שנים מת הכן או ^השאמר האב אי אפשי
שתשמשני שלא בהקפדה אינו גט רבן
שמעון בן גמליאל אומר כזה גט כלל אמר
רבן שמעון בן גמליאל כל עכבה שאינה
הימנה הרי זה גט: **גמ'** ומי בעינן כולי האי
ורמיה ^השמשותו יום אחד הניקתו יום אחד
וה"ה גט אמר רב חסדא לא קשיא הא רבנן
וה"ה רבן שמעון בן גמליאל מתניתין רשב"ג
וברייתא רבנן הא מדסיפא רבן שמעון בן
גמליאל הוי מכלל דרישא לאו רשב"ג אלא
בריייתא רשב"ג היא דמיקל בתנאי מתני'
רבנן רבא אמר לא קשיא כאן בסתם כאן
במפרש רב אשי אמר ^הכל סתם נמי כמפרש
יוסם אחד דמי תנן כמהה היא מניקתו שתי שנים
רבי יהודה אומר שמנה עשר חדש בשלמא
לירבא ינאח אלא לרב אשי למה לי שתי
שנים למה לי שמנה עשר חדש ביום אחד
סגי ^ההכי קאמר יום אחד משתי שנים לאפוקי

ללאחר שתי שנים דלא יום אחד משמנה שמנה עשר חדש דלא מיתכי הרי זה את אבא שתי שנים על מנת שתניקין הבן או שאמר האב אי אפשר שתשמו

אמת דלי דוקא לא הוי פריך מדברי: **מתניתין** רש"י
אחז להרווחה קא מחיו ונתקב וצמיחם כל האורק
כיון דלא להרווחה קא מחיו ולשירוש וזא"ס קוד
ההנחם אלא לגורק בנו ואביו ובי מה לא לא אטריך אבל
יני חפץ בדמיו אטליט וכן כריך לפרס כסמון דמקו:
אבל רבנן דמתמרי אית לן למימר דכל האורק קאמר:
ויוס אחד אבל מה ולא הניקטו ושמשחו כלל אינו גט
על פי דפריש כי מה ולא הניקטו ושמשחו כלל אינו גט

מה היא מניקתו שתי שנים ר' יהודה
 ים וצ"מ שתניקי את בני שתי שנים

מה היא מניקתו שתי שנים ר' יהודה
ים וע"מ שחניקי את בני שתי שנים

בכבוד אחד. בנט עצמו הוא התמליץ להחזירו והוא המעשה להיות בגט: רב אשי אמר הא מני. דקמי על מנת שחזירי מגורשה: רבי היא דאמר וכו' לאומר מעכשיו דמי. ואשתכח דבשעת גירושין גקיעט לבט ולאחר זמן היא מחזרת וממנה על מנת להחזיר שמה

לה יאמר אם לא מתי לא יהא גט אם
 מתי יהא גט דבעי מתני כפול דלא
 לא כפליה הוי גיטא מיד וזי כהן הוא
 מפסלה עליה: ה"ג וימלא א"ס משי.
 ברשא לא מקדים כ"י: הן קודם.
 אם יעברו ותמסח (בתדבר נט): ה"ג
 אלא אחר רבא אם לא משי לא יהא
 גט. לימא ברשא משום ללא מקדים
 כ"י והדר ימא הן ולאו דבעי הן
 קודם ללא: מתני' כמה היא
 מניקסו כ' שנים. שיהא לולד שמי
 שנים עבר הוא זמן הנקמה. ולענין
 לשמש את אביו כל ימי חייו: רבי
 יהודה אומר ששנה עשר חדש. (ל'י
 יהודה זמן הנקם מניקס עשר שנה
 י"ח חדשים כחמדות צדיק אצ"פ
 דף ע"ב:) מ"ס סבן. קודם הזמן או

ורענונא לנפשיה אם
 ית לא יהא גמ בעינן
 יהי זה גיטך ע"מ
 מנת שחניקי את בני
 שנים ר"בי יהודה
 ש מנת הבן או שמת
 גיטך ע"מ שחשמי
 ע"מ שחניקי את בני
 שאמר האב אי אפשי
 פדה אינו גמ רבן
 כזה גמ כלל אמר
 כל עכבה שאינה
 נמי בעינן כולי האי
 חד הניקתו יום אחד
 לא קשיא הא רבנן
 לאל מתניתין רשב"ג
 יפא רבן שמעון בן
 זא לאו רשב"ג אלא
 מיקל בתנאי מתני'
 כל כסותם כאן
 טל סתם נמי כמפרש
 יא מניקתו שתי שנים
 עשר חדש בשלמא
 אשי למה לי שתי
 שר חדש ביום אחד
 מניקתו ביום אחד

אם יום אחד משמנה עשר הדרש לאפוקי לאחר
לא מיתביה הרי זה גיפוך על מנת שתשמש
על מנת שתניק את בני שתי שנים מת
אי אפשי שתשמשני שלא בהקפדה אינו גט
בשלמא

יך מדי: **מתניתין** רשב"ג. דלמר גבי אטלטלין תתן לו את
 קה ושימוש כל הוורן קאמר וברימא רבנן דלמרי לאטורה קא
 ויפירוס וזא הם קודם שהיקור ושימשה כלל איט גט דהא
 וידי מה הא לא אטורין אבל גבי אטלטלין לעולם הוא כריך לאטלטלי
 גריך לפרש בקמון דמוק ממ"י כרבנן: **ברייטא** רשב"ג. היא
 למימר דכל הוורן קאמר: **באן** בפירוש. ברימא נמפרש ויס
 וקמו ושמשחו כלל איט גט דקלאן דמחן כיון שהיקל עליה כל כך
 וישמשחו כלל ליהוי גט קא משמע לן דלא אמרין הכי:

בשלמה

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רע"י

כל האומר על מנת
כאומר מעכשיו דמי.
על מנת כך וכך (קדושין ט.)
על מנת ודאי מלאה משמע
והכי קאמר מעכשיו יהא
גט על מנת שיתקיים הנאי
זה וכל אימת דמתקיים
מנא לה ליה גט נאפרע
(ש"י דף. ובש"י לעיל ע"ד).

תוספות ר"ד (המשך)
מת האב ואם שבת האב
אם שבת האב ואם אפי'
חשבושניו של האבמה
אין זו רש"י אבמה
היה זה אמר רש"י
זכ עכבה שניה ממה
היה זה גז' פ' היה
מקורו שני שנים היה
לולד כך חודשו שני שנה
לשנה ולכן יושב לשש
את אביו כל שני חיות
הבן ואביו פ' דקא אב'
החילה להקניא את אב'
מת אביו אם לא היתה
לולד למת הבן אין
שחר לא נקניא התוא'
שני יתק' כלל שנים ליספא'
כשאר שני שנים
בכח שני שנים שלא
נקניא התוא' לשני שני'
אם שאת האביו
שני שנים אלא הקדירה
האש שאל הנכבה כח
אין שני שני כיון
נקניא התוא'. רש"י
אמר כל עכבה וכו' ומי
כ"ע כלי הא' ורמב"ם
שפסונו א' ונקניא א'
א' היה זה אמר כן
א' קשה כאן כח
בכפרו פ' ע"מ בתס'
דאמר לא ע"מ שתיקת
שני ולא פירש כל שנים
צריכה להקניא שני שנים
ורביא' חשבושניו דאמר
לא ע"מ שתיקת א'
שני אחד וכו' שפיר
משמע כל אש שפסונו
שני חשבושניו אי אחד
שתיקת התוא' היה
ואם לא כן שמה הבן
אביו אין אלא דאמרי'
מריב משוען ב' נמליא'
כי שאר אמר כל בתס'
ב' בכפרו פ' אחד שני
פ' ברייתא תוים אי אחד
אף על פי שאמר לא כל
בנת שתיקת את בני סח'
יד כל ביס אחד כיון
כמה שרש לא תמן
שנים היה מקורו שני
שנים כשלאמר אחד
אלא רב' אש' להל' לא
שני שנים אי אחד
היה זה אמר משנה שני'
אליהו אביו שני שנים

משיג שלם בהקפדה אינו גט